

OLÁH JÁNOS

Létigék

<i>Átok-lomb, csellengő eső,</i>	<i>Hulltuktól hamukék az ég.</i>	<i>te ölsz meg, s én vagyok az ok.</i>
<i>borzongó, homorú ború.</i>	<i>Bevallom, vallanék, ha még</i>	<i>Seholság börtöne, öle,</i>
<i>Keresne valaki, aki</i>	<i>vallhatnék: fáj, remeg a seb.</i>	<i>fogadj be, légy talán... hazám?</i>
<i>voltam, de nem vagyok. Ragyog</i>	<i>Ne ontsad semmiért a vért!</i>	<i>Villám-kés kaszabol, rabol.</i>
<i>rémálmú hő napom, hagyom.</i>	<i>S ha mégis volna mért, ki ért?</i>	<i>Jaj, minden odalett, mi lett.</i>
<i>Téveteg, vak tudat kutat.</i>	<i>Gyufaláng- semmiség, de ég.</i>	<i>Becsuktam bár fülem, szemem,</i>
<i>Nem értem önmagam, szavam</i>	<i>Távolba kémelek, jöhet,</i>	<i>de mégis megmaradt a vad</i>
<i>elvétem, dadogás aláz.</i>	<i>új ország, új kudarc a harc</i>	<i>tudásvágy, s vágytalan magam.</i>
<i>Mágnesként eltaszít a hit:</i>	<i>nem nyugszik. Vélt szavak alatt</i>	<i>Rémálmú vallatás aláz.</i>
<i>vad, égbe döbbenő erő,</i>	<i>kartácstűz orgonál halált.</i>	<i>Elveszve magam is hamis</i>
<i>halálos, ellopott lobok.</i>	<i>Sejtembe nyilalló való,</i>	<i>mentséget kutatok: vagyok.</i>

Túlélő ballada

Látjuk,
ami láthatatlan:
álmunk
téveszme alakban.

Döbben,
mint szívritmus, a semmi,
csöndben
kell megsemmisülni.

Volt s van
vélt valótlanágunk,
honnan
más világra látunk.

Múltunk
a jövőtlen régmúlt.
Tudjuk,
nincs biztosítékunk.

Értjük,
amit más nem érthet,
éljük
e kigyomlált létet.

Lelkünk
vak, bazári majma
testünk
pórázán acsarog ma.

Énünk
túl sok mindent túlélte,
élünk
elnémult tanúkként.

Lázunk
hűlő formalinban,
fázunk,
sejtjeinkben csönd van.

Volt-hit,
nincs-ablak kitárva:
omlik
Isten kártyavára..

Bolond bohóc

Mögötted vibráló sötét,
vádoló tekintet ég.

Előtted most már semmi sincs,
disznóké lett a kincs.

Bordáid közül lóg a kóc,
bolond, bolond bohóc.

A túlterhelt ín megremeg,
elbuktál, nincs neved.

Té tüntél el, vagy a világ?
Többé senki se lát.

Eredben lüktet még a vér,
de már a semmiért.

Minden, minden csak odaát
mutatja meg magát.

Hová lett a keserű gög,
mely megperzselt előbb?

Csupán a lelkiismeret
maradt: sajtó sebed.

Orvost az operált beteg,
a kést szeretheted?

Tévképzetek terhelte agy,
létezel, s mégse vagy.